

Hom ha de cantar amb tots els tons i totes les cordes. Mentre uns demanen la *cultivació* dels avantguardismes, altres desitgen les acadèmies...

No obstant aquest eclecticisme que èticament és nociu –i històricament saludable– voldríem que els novells poetes valencians trencaren tots els ritmes, tot el *ropatge* envellit i estantís i es llançaren a les novetats, no en sentit *esnob*, sinó amb ànim *revolucionador* d'esperits, mancats com som del neguit de les masses.

CARLES SALVADOR. ***El jazz, el maquinisme i la poesia pura.***

La literatura, aquest altíssim, nobilíssim joc de paraules i d'idees, és l'única arma que podem manejar al nostre gust. I la poesia universal ens obri el camí. ¿Com desapropitar l'ocasió? Desnormalitzem la poesia existent; foragitem el tòpic del benestar poètic, de la *belletat* poètica; ens evadim del paternalisme flouresc, acusem els *poetoides* per panxacontents i renovem, construïm al temps d'enderrocar. Preparem, liberalment, l'adveniment d'una poesia nova per al dia d'una vida nova.

CARLES SALVADOR. ***Significació de l'avantguardisme.***

1. Explica amb paraules teues què significa la primera de les frases que enceta els textos de Carles Salvador que hem triat: Hom ha de cantar amb tots els tons i totes les cordes. ¿Estàs d'acord amb aquesta afirmació? Raona la teua resposta.
2. ¿Quina és la dualitat que expressa Carles Salvador en els seus textos?
3. ¿De quina poesia nova es parla en els textos?
4. Explica amb paraules teues què va significar l'avantguarda per als poetes de l'època.
5. ¿Per què creus que va esdevindre's aquell canvi de mentalitat dels artistes avantguardistes?
6. ¿Com relacionaries els conceptes de tradició i modernitat a partir dels textos de Carles Salvador?